

۲۰۲۰/۰۳/۰۶

م، نعیم بارز

«صلح واهی دل خوش کن امریکا با طالبان»

بیشتر از هر چیز بحران برانگیز است!

پس از گذشت هژده سال جنگ و خون ریزی در افغانستان و هژده ماه بحث و مذاکره میان دولت ایالات متحده امریکا و گروه طالبان برای رسیدن به صلح، سرانجام به تأریخ ۲۰۲۰/۰۲/۰۶ با حضورداشت یک تعداد شخصیت ها از جمله مایک پمپئو وزیر خارجه امریکا، توافق نامه مذکور از جانب زلمی خلیل زاد نماینده خاص رئیس جمهور دونالد ترمپ و ملا عبدالغنی برادر به نمایندگی از گروه طالبان در دوحه پایتخت قطر به امضاء رسید. در عین حال به همین مناسبت یک تعداد از شخصیت های داخلی و خارجی از جمله مارک اسپر وزیر دفاع امریکا و رئیس قوای ناتو در تالار ارگ ریاست جمهوری حضور بهم رسانده از حمایت شان به مردم افغانستان اطمینان داده و به سخنرانی عمیق و همه جانبه رئیس جمهور اشرف غنی گوش فرا دادند.

بر اساس توافقنامه مذکور می باید به تأریخ دهم ماه مارچ مذاکرات بین هیئتی از جانب افغانستان و طالبان آغاز شود.

البته یک روز قبل از آن قرار است به تأریخ ۹ مارچ ۲۰۲۰ طبق قانون اساسی مراسم تحلیف ریاست جمهوری از سوی محمد اشرف غنی صورت گیرد. این مسئله که در مقطع کنونی بیشتر از هر موضوع دیگر آینده کشور را رقم خواهد زد آرزومندم مورد استقبال مردم از داخل و دولت های ذیربط در امور افغانستان واقع شده و در اسرع وقت به اظهار تبریکات شان بپردازند تا آنهایی که به فکر توطئه گری و مختل سازی اوضاع کشور هستند آرام سر جای شان قرار گیرند.

در اینجا بهتر خواهد بود شماره وار به مسائل اشاره گردد:

۱ - همه شاهدیم که پس از سقوط رژیم طالبان در سال ۲۰۰۱ به وسیله نیروهای هوایی امریکا، پیاده نظام افغان و بعد ائتلاف بین المللی به سرمداری دولت ایالات متحده امریکا در میدان عمل سر رشته امور افغانستان به ریاست حامد کرزی به جنگ سالاران واگذار گردید تا هر چه زودتر به نتایجی که می خواستند

برسند، اما قبل از آنکه سرکردگان القاعده و طالبان را از میان بردارند، امریکا افغانستان را در جنگ و جدال گذاشته، جنگ دیگری را با عراق در پیش گرفت. بدین گونه پاکستان فرصت را مناسب یافت که دوباره سازمان القاعده و طالبان را بازسازی و فعال سازد که نتیجتاً هژده سال جنگ و ترور در افغانستان دوام کرده و تا امروز از پیکر ملت خون جاریست.

۲- اگر از بحث در باره سازمان القاعده بگذریم، در مورد شناخت از طالبان هم بسیار گفته شده و در اینجا صرف باید گفت: کیست که با این همه گذشت سال ها و انجام بی حساب جرم و جنایت از سوی آنها در حق مردم افغانستان و مزدور منشی به دولت پاکستان شک و تردیدی به خود راه دهد؟

۳- کیست که به این باور نیست که پاکستان این دشمن تاریخی از طالبان به مثابه نیروی غیابی می خواهد در دولت و کشور افغانستان نفوذ دائمی داشته باشد؟

۴- از آغاز انتخابات امریکا در سال ۲۰۱۷ که دونالد ترامپ به مقام ریاست جمهوری آن کشور رسید، ترامپ ضمن وعده بهتر ساختن وضع اقتصادی دو موضوع دیگر را در سیاست خارجی خود نیز به مردم امریکا وعده داده بود. یکی ایجاد دیوار بین سرحد امریکا و مکزیکو جهت جلوگیری از ورود مهاجران به کشور ایالات متحده امریکا و دیگری پایان بخشیدن به طویل ترین جنگ امریکا در افغانستان و حالا که ترامپ می خواهد برای بار دوم به مقام ریاست جمهوری برسد از هژده ماه بدین سو سعی داشته به یک شکلی نشان دهد که به قول و قرار خود موفق شده است چنانکه «توافق نامه صلحی را با کارگردانی حکومت پاکستان و زلمی خلیل زاد زیر نام طالبان» صحنه سازی کرده اند که بی تردید بسیار سؤال برانگیز و عملی شدن آن مورد شک و تردید است.

۵- اینکه از «توافق نامه صلح مذکور مردم امریکا و نهاد های آن کشور چه نوع برداشت می کنند جای بحث آن اینجا نیست ولی در ارتباط به افغانستان باید گفت: بی تردید تأثیر منفی زیادی در پی خواهد داشت، مثلاً پاکستان همان طوری که از اداره و رهبری تنظیم های به اصطلاح جهادی افغانستان علیه تجاوز نظامی و روسیه شوروی سابق استفاده نمود و سر انجام به حمایت امریکا و دولت های دیگر قشون شوروی شکست خورد، دولت پاکستان خود را پیروز اصلی جنگ افغانستان معرفی کرد، اینک از ادامه هژده سال جنگ طالبان در برابر نیروهای ائتلاف بین المللی به رهبری امریکا که بالاخره امریکا حاضر به امضای صلح و در واقعیت امر اعتراف به شکست شده است، باز هم پاکستان خود را قهرمان پیروزمند جنگ در افغانستان می داند.

۶- اکنون که دولت و مردم افغانستان در جنگ با طالبان یا نیروهای غیابی پاکستان، تنها گذاشته شده اند خوشبختانه نیروهای افغان با شجاعت و شهامت می رزمند و از تمامیت ارضی و منافع ملی دفاع می نمایند.

۷- متأسفانه در این اوضاع و شرایط دشوار که همه هستی جان و مال و بقای کشور جداً مورد خطر قرار گرفته است و می باید همه اعضای جامعه با همه اختلاف و کم و کاست حکومت در کنار اشرف غنی قرار گرفته و نشان دهند که صرف نظر از هر نوع اختلاف حفظ تمامیت ارضی کشور و منافع ملی برای ما مهم

اند، اما بالعکس جنگ سالارها و مخالفان سیاسی رئیس جمهور اشرف غنی گاهی با نشان دادن توافق با طالبان به دربار روسیه و پاکستان و ایران رفته قانون اساسی، دیموکراسی و انتخابات را مورد استهزا قرار داده، همه دست آورد های نوزده سال اخیر را نادیده گرفته، حرف از حکومت موقت و یا سخن از حکومت موازی و غیره را پیش می کشند و حتی اخیراً عبدالله عبدالله و جناح های فرصت طلب به خواست طالبان و به وساطت زلمی خلیل زاد «خائن» قبل از آغاز مذاکره صلح، خواهان رهائی پنج هزار طالب آدم کش و جنایت کار شده اند. خلاصه هر حرف و طرح آنها جز فشار وارد کردن بر دولت و مردم و خدمت به دشمنان افغانستان چیز دیگری محسوب نمی شود.

۸ – در همین روزها زمامداران پاکستانی نیت شوم و خواست خود را خلاف قوانین بین دول در قسمت چهل سال دخالت بیشرمانه در افغانستان به صراحت بیان داشتند و معلوم است که آنها از ادامه جنگ در افغانستان دست بردار نیستند البته این گستاخی ناشی از آن است که دولت امریکا با کشته شدن ۲۴۰۰ نفر سربازان خود و مصارف صدها میلیارد دلار و پرداخت ده ها میلیارد دلار باج به دولت پاکستان زمام داران آن کشور را بیش از پیش مغرور و طبع استعمار طلبی را در آنها افزوده است.

۹ – از دید نویسنده طالبان که در سی چهل سال اخیر به جنگ جویان حرفه ای مبدل شده اند و به غیر از جنگ کار دیگری از آنها ساخته نیست شاید تا زمانیکه به شکست مواجه نشوند از جنگ و جنایت علیه مردم کشور دست بر نخواهند داشت.

پایان

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نیشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده معزز و قلم بدست شناخته شده افغانستان را مطالعه کنند، می توانند با اجرای "کلیک" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به فهرست "آرشیف" شان رهنمائی شوند.

«صلح واهی دل خوش کن امریکا با طالبان»

بیشتر از هر چیز بحران برانگیز است!